

си, въ осещаніе-то си а и въ движеніе-то на тѣло-то; заради това ни са струва че мыслимъ съ главж-тѣ си, и на забоява глава, кога-то са понасилимъ умственно. Отъ мозакъ-тѣ, като отъ голѣма средина по всичко-то тѣло, са простирайтъ бѣли конци; кои-то са казватъ жили съ тѣхъ чувстовамы и управлявамы, движеніе-то на тѣло-то и отъ тѣхъ зависятъ най-много всичкы-тѣ работи на тѣлесный-тѣ нашъ животъ. Съ помощъ-тѣ на жили-тѣ чувамы или слушамы съ ухото, миришимъ или обонявамы съ носъ-тѣ, вкушавамы съ языкъ-тѣ и уста-та, видимъ или гледамы съ око-то; тѣзи способности на наше-то тѣло са казватъ външни или тѣлесни чувства и сѣ петъ: осещаніе, слухъ, обоняніе, вкусъ и видъ: орудія-та на тѣзи чувства сѣ: уши-тѣ, очи-тѣ, носъ-тѣ, уста-та и языкъ-тѣ и са намѣрватъ на предня-та часть на главж-тѣ въ образъ-тѣ, на кой-то има още и чело, брада, лице и слѣпи очи. — Здравь-тѣ и остри-тѣ чувства сѣ за челоу-